

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1348**z dnia 3 sierpnia 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 773/2004 odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33,

po konsultacji z Komitetem Doradczym w dniu 19 czerwca 2015 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽²⁾ ustanawia przepisy dotyczące – między innymi – postępowań prowadzonych przez Komisję i dostępu do akt Komisji.
- (2) Kartele to porozumienia lub praktyki uzgodnione przez co najmniej dwóch konkurentów, mające na celu koordynację ich zachowań konkurencyjnych na rynku lub wpłynięcie na istotne czynniki konkurencji poprzez praktyki takie, jak: ustalanie lub koordynacja cen nabycia lub sprzedaży bądź innych warunków handlowych, podział poziomu produkcji lub sprzedaży, podział rynków i klientów (w tym zmowa przetargowa), ograniczenia związane z importem lub eksportem lub działania antykonkurencyjne skierowane przeciwko innym konkurentom. Praktyki takie należą do najpoważniejszych naruszeń art. 101 Traktatu.
- (3) Ze względu na swój charakter tajne kartele są często trudne do wykrycia i śledzenia bez współpracy biorących w nich udział przedsiębiorstw lub osób fizycznych. W związku z tym Komisja uważa, że w interesie Unii leży nagradzanie tych przedsiębiorstw zaangażowanych w tego rodzaju nielegalne praktyki, które – niezależnie od pozostałych przedsiębiorstw uczestniczących w kartelu – są gotowe przyznać się do udziału w nich, zakończyć swój udział oraz współpracować z Komisją w ramach jej dochodzenia. Interesy konsumentów polegające na tym, aby zapewnić wykrywanie i karanie tajnych karteli, przeważają nad interesem związanym z nakładaniem grzywien – na poziomie odpowiadającym ich niezgodnemu z prawem zachowaniu – na przedsiębiorstwa umożliwiające Komisji wykrycie i zakazanie takich praktyk. W tym celu Komisja realizuje od 1996 r. program łagodzenia kar. W swoim programie łagodzenia kar Komisja określa warunki, na jakich może wynagrodzić przedsiębiorstwa za współpracę z nią w ramach dochodzenia. Program łagodzenia kar okazał się skutecznym narzędziem służącym Komisji do wykrywania i karania licznych tajnych karteli. Co więcej, pomagając w wykrywaniu większej liczby naruszeń i usprawniając egzekwowanie na drodze publicznoprawnej, program łagodzenia kar działa również odstrasżająco na kartele, a ostatecznie stanowi podstawę dla stron poszkodowanych do dochodzenia odszkodowania za szkodę poniesioną w wyniku takich naruszeń.
- (4) Jako część współpracy przedsiębiorstwa mogą dobrowolnie przekazywać Komisji oświadczenia przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar, które mogą obejmować oświadczenia obecnych lub byłych pracowników i przedstawicieli przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa mogą jednak rezygnować ze współpracy z Komisją, jeśli może mieć ona negatywne konsekwencje dla ich pozycji w postępowaniu cywilnym.
- (5) Strony postępowania przed Komisją, jak również osoby trzecie, takie jak skarżący i inne osoby zainteresowane, mają – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 773/2004 – możliwość uzyskania dostępu do niektórych informacji znajdujących się w aktach Komisji.
- (6) Informacje uzyskane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 773/2004 można wykorzystywać do celów postępowań sądowych lub administracyjnych odnośnie do stosowania art. 101 i 102 Traktatu. Nie powinno być jednak możliwe wykorzystywanie takich informacji w postępowaniach przed sądami krajowymi, gdy mogłoby to mieć niekorzystny wpływ na skuteczność Komisji w zakresie egzekwowania przepisów art. 101 i 102 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006 (Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1) i rozporządzeniem (WE) nr 622/2008 (Dz.U. L 171 z 1.7.2008, s. 3).

- (7) W celu zagwarantowania, że przedsiębiorstwa nie będą rezygnować z dobrowolnego przyznawania się do udziału w naruszeniach unijnego prawa konkurencji w kontekście komisyjnego programu łagodzenia kar lub procedury ugodowej, dostęp innych stron do takiego przyznawania się poprzez dostęp do akt zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 773/2004 będzie się ograniczał jedynie do celów wykonywania swego prawa do obrony w postępowaniu przed Komisją. Informacje te mogą być wykorzystywane wyłącznie w ramach postępowania rewizyjnego przed sądami Unii Europejskiej lub przed sądami krajowymi w sprawach bezpośrednio związanych ze sprawą, w ramach których przyznano dostęp, i które dotyczą albo podziału grzywny pomiędzy uczestników kartelu, albo rewizji rozstrzygnięcia stwierdzającego naruszenie wydane przez krajowy organ ochrony konkurencji.
- (8) Co więcej, wykorzystanie uzyskanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 773/2004 informacji w postępowaniach przed sądami krajowymi nie powinno nadmiernie ingerować w toczące się dochodzenia Komisji dotyczące naruszenia unijnego prawa konkurencji. W przypadku gdy takie informacje zostały przygotowane przez Komisję w trakcie swojego postępowania dotyczącego egzekwowania unijnego prawa konkurencji (jak np. przedstawienie zarzutów) lub przez stronę takiego postępowania (jak np. odpowiedzi na wezwanie Komisji do udzielenia informacji), strona nie powinna móc wykorzystywać tych informacji w postępowaniach przed sądami krajowymi, zanim Komisja nie zakończy postępowania wobec wszystkich badanych stron w drodze przyjęcia decyzji na mocy art. 7, 9 lub 10 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 lub do czasu innego zakończenia przez nią procedury administracyjnej.
- (9) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące traktowania oświadczeń przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar oraz propozycji ugodowych powinny mieć również zastosowanie w przypadku, gdy oświadczenia przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar i propozycje ugodowe określone w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE (*) w sprawie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji są przekazywane Komisji przez organy ochrony konkurencji państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1/2003.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 773/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 773/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Program łagodzenia kar realizowany przez Komisję

1. Komisja może określać wymogi i warunki współpracy, na których może nagradzać przedsiębiorstwa, które są lub były stronami tajnych karteli, za ich współpracę przy ujawnieniu kartelu oraz ułatwieniu stwierdzenia naruszenia zwolnieniem z grzywien lub zmniejszeniem grzywien, które w przeciwnym wypadku zostałyby na nie nałożone na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (program łagodzenia kar realizowany przez Komisję).

Zwolnienie z grzywien można przyznać przedsiębiorstwu, które jako pierwsze przedłożyło dowody, które w opinii Komisji umożliwiłyby jej przeprowadzenie celowej kontroli lub stwierdzenie naruszenia art. 101 Traktatu w związku z domniemaniem istnienia kartelu. Zmniejszenie grzywny może zostać przyznane przedsiębiorstwom, które dostarczyły Komisji dowody na istnienie domniemanego naruszenia, które mają istotną wartość dodaną w stosunku do dowodów będących już w posiadaniu Komisji.

Komisja będzie przyznawać zwolnienia lub zmniejszenia grzywien w ramach swojego programu łagodzenia kar tylko wówczas, gdy pod koniec postępowania administracyjnego uzna, że przedsiębiorstwo spełniło wymogi i warunki współpracy określone w programie łagodzenia kar. Mogą one obejmować między innymi rodzaj informacji i dowodów, jakie przedsiębiorstwa są zobowiązane przedłożyć, oraz dalszą współpracę, jakiej oczekuje się od przedsiębiorstw w trakcie postępowania administracyjnego.

2. Aby zakwalifikować się do uzyskania zwolnienia z grzywny lub zmniejszenia grzywny, którą w przeciwnym przypadku nałożono by na nie, przedsiębiorstwa dobrowolnie przekazują Komisji swoją wiedzę na temat tajnego kartelu i swego w nim udziału, która może mieć również formę dobrowolnego przekazania wiedzy byłych lub obecnych pracowników lub przedstawicieli tego przedsiębiorstwa (oświadczenia przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar). Takie oświadczenia przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar są sporządzone specjalnie w celu przedłożenia ich Komisji celem uzyskania zwolnienia z grzywien lub zmniejszenia grzywien w ramach programu łagodzenia kar realizowanego przez Komisję.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (Dz.U. L 349 z 5.12.2014, s. 1).

3. Komisja zaproponuje stronom inne odpowiednie sposoby przekazywania oświadczeń przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar poza drogą oświadczeń pisemnych, w tym ustnie. Ustne oświadczenia przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar mogą być nagrywane i przepisywane w siedzibie Komisji. Przedsiębiorstwo ma możliwość sprawdzić jakość techniczną nagrania swojego oświadczenia w siedzibie Komisji oraz, w razie potrzeby, niezwłocznie skorygować jego treść. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące oświadczeń przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar stosuje się do takich oświadczeń niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane. Wcześniej istniejące informacje, tj. dowody istniejące niezależnie od postępowania Komisji, które przedsiębiorstwo przedstawiło Komisji w ramach swego wniosku o zwolnienie z grzywny lub jej obniżenie, nie stanowią części oświadczenia przedsiębiorcy w ramach programu łagodzenia kar.”;

2) w art. 8 skreśla się ustęp 2;

3) w art. 10a ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli rozmowy ugodowe przynoszą postępy, Komisja może wyznaczyć termin, w którym strony mogą zobowiązać się do dalszego udziału w postępowaniu ugodowym poprzez przedłożenie propozycji ugodowych odpowiadających wynikom rozmów ugodowych oraz potwierdzających ich udział w naruszeniu art. 101 Traktatu jak również ich odpowiedzialność. Te propozycje ugodowe muszą być specjalnie przygotowane przez zainteresowane przedsiębiorstwa jako formalny wniosek skierowany do Komisji o podjęcie decyzji w ich sprawie w kontekście postępowania ugodowego. Zanim Komisja wyznaczy termin przedłożenia propozycji ugodowych, zainteresowane strony mają prawo, na wniosek, do uzyskania w odpowiednim czasie informacji określonych w akapicie pierwszym. Komisja nie jest zobowiązana do uwzględnienia propozycji ugodowych otrzymanych po upływie tego terminu.

Komisja zaproponuje stronom inne odpowiednie sposoby przekazywania propozycji ugodowych poza drogą oświadczeń pisemnych, w tym ustnie. Ustne propozycje ugodowe mogą być nagrywane i przepisywane w siedzibie Komisji. Przedsiębiorstwo ma możliwość sprawdzić jakość techniczną nagrania swojej propozycji ugodowej w siedzibie Komisji oraz, w razie potrzeby, niezwłocznie skorygować jej treść. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące propozycji ugodowych stosuje się do propozycji ugodowych niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane.”;

4) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Dostęp do akt”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Po wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, aby umożliwić stronom przedłożenie propozycji ugodowych, Komisja, na wniosek stron, ujawnia im materiał dowodowy oraz dokumenty opisane w art. 10a ust. 2, z zastrzeżeniem warunków ustanowionych we właściwych akapitach. W związku z tym, przedkładając swoje propozycje ugodowe, strony potwierdzają wobec Komisji, że będą wnioskować o dostęp do akt na mocy ust. 1 po otrzymaniu przedstawienia zarzutów wyłącznie w przypadku braku uwzględnienia w przedstawieniu zarzutów treści ich propozycji ugodowych. W przypadku przerwania rozmów ugodowych z jedną lub większą liczbą stron, strona ta otrzymuje dostęp do akt na mocy ust. 1, jeśli skierowano do niej przedstawienie zarzutów.”;

c) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Dostępu, zgodnie z ust. 1 lub 1a, do oświadczenia przedsiębiorcy w ramach programu łagodzenia kar w rozumieniu art. 4a ust. 2 lub do propozycji ugodowej w rozumieniu art. 10a ust. 2 udziela się wyłącznie w pomieszczeniach Komisji. Stronom i ich przedstawicielom zabrania się kopiowania oświadczeń przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar lub propozycji ugodowych za pomocą wszelkich środków mechanicznych lub elektronicznych.”;

d) skreśla się ust. 4;

5) po art. 16 dodaje się rozdział VIa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIa

OGRANICZENIA W WYKORZYSTYWANIU INFORMACJI UZYSKANYCH W TRAKCIE POSTĘPOWANIA KOMISJI

Artykuł 16a

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów postępowań sądowych lub administracyjnych odnośnie do stosowania art. 101 i 102 Traktatu.

2. Dostęp do oświadczeń przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar w rozumieniu art. 4a ust. 2 lub do propozycji ugodowych w rozumieniu art. 10a ust. 2 jest udzielany wyłącznie do celów wykonywania prawa do obrony w postępowaniu przed Komisją. Informacje pochodzące z takich oświadczeń i propozycji mogą być wykorzystywane przez stronę, która uzyskała dostęp do akt, jedynie wówczas, gdy jest to konieczne do wykonywania jej prawa do obrony w postępowaniach:

- a) przed sądami Unii Europejskiej rewidujących decyzje Komisji; lub
- b) przed sądami państw członkowskich w sprawach bezpośrednio związanych ze sprawą, w ramach której przyznano dostęp, i które dotyczą:
  - (i) rozdzielenia pomiędzy uczestników kartelu grzywny nałożonej na nie solidarnie przez Komisję; lub
  - (ii) rewizji decyzji, na mocy której organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego stwierdził naruszenie art. 101 TFUE.

3. Następujące kategorie informacji uzyskanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie mogą być wykorzystywane w postępowaniach przed sądami krajowymi, dopóki Komisja nie zamknie swojego postępowania przeciwko wszystkim stronom objętym postępowaniem, przyjmując decyzję zgodnie z art. 7, 9 lub 10 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, lub dopóki nie zakończy swojego postępowania w inny sposób:

- a) informacje przygotowane przez osobę fizyczną lub prawną specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez Komisję; oraz
- b) informacje sporządzone i przesłane stronom przez Komisję w trakcie postępowania.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący